

2) Vi maa, i Fortsættelse af det forannævnte, bestemt formene, at alle Landets Borgere — i Byerne som paa Landet — har berettiget Krav paa, at den Ejendom, de har købt og betalt, ikke vilkaarligt berøves dem. Grundlaget for Erhvervslivet og for Sparsommeligheden vil i høj Grad blive rokket ved Gennemførelsen af ovennævnte Forslag om kommunal Grundskyld og Grundværdistigningsskyld.

3) Grundstigningsskyldens Paaligning maa absolut komme til at bero paa et vilkaarligt Skøn, og den bliver selv en Virkaarlighed, fordi alle andre Konjunkturgevinster kun beskattes med den almindelige Formue- og Indkomstskat, og fordi der ikke samtidig paalægges Kommunen at tage Del i Tabet ved faldende Grundværdi. Da den almindelige Grundskyld ogsaa paaahviler Grundværdistigningen, vil denne samlede Beskatning ganske betage Ejeren hans Interesse i Grundens fremtidige Værdiudvikling.

4) Den foreslaaede nye Beskatning vil i sin Helhed være en alvorlig Trusel imod Grundlaget for Ejenomskreditten her i Landet. Vi tillader os i denne Sammenhæng at henvise til de alvorlige og advarende Udtalelser, som er fremkommet fra en Række af vore Kredit- og Hypotekforeninger, og vi har en sikker Grund til at formene, at en lignende Udtalelse i meget nær Fremtid vil fremkomme fra en Række af Landets Sparekasser.

Ved at borttage en væsentlig Del af de Værdier, som udgør Sikkerheden for de af disse Institutioner udstedte Obligationer, vil Forslaget — som af disse Institutioner udtalt — svække Tilliden til disse. Kurserne vil blive trykket, og en stor Mængde Prioritetsopsigelser vil finde Sted, ligesom talrige Prioriteter, hvori en stor Del af Befolkningens Sparepenge er anbragt, vil blive truet og beskaaret paa det alvorligste — hvis ikke de bliver ganske værdiløse.

5) Vi ser i det forelagte Forslag et Forsøg paa Socialisering af Jorden, og vi forventer derfor, at Rigsdagen ikke vil række Haand til en saadan Ordning; men at den vil fastholde de bestaaende Beskatningsprincipper med de Modifikationer, som eventuelt maatte være nødvendige for at ophæve mulige Uretfærdigheder.

Vi maa i denne Sammenhæng fastholde, at en Skat paa fast Købstads-Ejendom alene bør fastsættes efter Ejendomsskyldsprincippet, der atter maa anlægges efter Ejendommens Lejeværdi, som med den største Nøjagtighed kan konstateres til enhver Tid, og en saadan Skat vil derfor blive en til alle Sider mere retfærdig Skat.

Den nuværende Ejendomsskyld bør derfor bibeholdes, eventuelt med nogle Ændringer, dog saaledes, at det nuværende Skatteprovenu ikke forhøjes.

Da vi maa anse det for nødvendigt, at et Forslag af en saa gennemgribende økonomisk Betydning maa være underbygget med et stort og udtømmende Materiale til Belysning af dets Virkninger, har Landsorganisationen fremskaffet det vedlagte Materiale, der allerede klart paapeger Forslagets uheldige Følger.

Paa Landsorganisationens Vegne

Carl Jensen,
Formand.